

Επίκαιρα

Θέματα Συνταγματικού Δικαίου

Υπεύθυνος ύλης: Ξενοφών Κοντιάδης

Οκτώβριος 2013, Τεύχος 28

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής», Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων», Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύοντας αμφιβολίες και αμφισβητήσεις», Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται», Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη», Χαράλαμπος Ανθόπουλος

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- Διεθνές Συνέδριο με θέμα «Η κρίση, το Σύνταγμα και η αναθεώρησή του», Ινστιτούτο Goethe Αθηνών, 15 και 16 Οκτωβρίου 2013, ώρα 16:00
- Εκδήλωση για την παρουσίαση του βιβλίου του Mark Tushnet «Ο έλεγχος συνταγματικότητας των νόμων. Η συγκριτική άποψη», ΕΣΗΕΑ, 18 Οκτωβρίου 2013, ώρα 13:00
- Ημερίδα προς τιμήν του Δ. Θ. Τσάτσου «Οι Επιπτώσεις της κρίσης στη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις συνταγματικές τάξεις των κρατών μελών», 30 Οκτωβρίου 2013, Κύπρος - Πανεπιστήμιο Κύπρου, ώρα 09:00

Προγράμματα

- «Έκθεση σχετικά με τη βία εις βάρος παιδιών με αναπηρίες»

Νέες εκδόσεις

- Mark Tushnet, «Ο έλεγχος συνταγματικότητας των νόμων. Η συγκριτική άποψη», εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2013, 194 σ.
- Περιοδικό *Δικαιώματα του Ανθρώπου*, εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ, τχ. Ν° 57/2013

Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής

Bruce Ackerman, Καθηγητής Νομικής, Πανεπιστήμιο Yale

Ο διάλογος για την υιοθέτηση διετούς φοίτησης στις νομικές σχολές σε μεγάλο βαθμό αντιμετωπίζει το θέμα ως οικονομικό, εστιάζοντας στα έξοδα και ειδικότερα στο δυσβάστακτο βάρος που επωμίζονται οι φοιτητές από τα κατώτερα και μεσαία στρώματα. Πράγματι τα ζητήματα αυτά είναι σοβαρά, όμως είναι λάθος να απομονώνονται από το διάλογο για τους απώτερους στόχους της νομικής παιδείας στον εικοστό πρώτο αιώνα.

Σε ένα πρόσφατο άρθρο μου στην εφημερίδα Washington Post υποστηρίζω ότι ένα διετές πρόγραμμα στην ουσία απαιτεί οι νομικές σχολές να εγκαταλείψουν τον επί 75 χρόνια βασικό στόχο της προετοιμασίας των Αμερικανών νομικών για μια δημιουργική σχέση με το ρυθμιστικό κράτος. Η παράδοση αυτή έχει ως αφετηρία την έμφαση στην κοινωνική διάσταση της νομολογίας από τους δικαστές Frankfurter και Pound καθώς και στο νομικό ρεαλισμό των Llewellyn and Moore, που συνεχίστηκε από τη διαδικαστική προσέγγιση των Hart and Sacks, η οποία με τη σειρά της προετοίμασε το έδαφος για την προσπάθεια της τελευταίας γενιάς θεωρητικών, εκπροσωπούμενης από τους Calabresi, Dworkin, Michelman, Posner και πολλούς άλλους να επανεξετάσουν τα θεμέλια της νομικής ανάλυσης στο πλαίσιο του ρυθμιστικού κράτους (μια διαγενεακή προσπάθεια την οποία υπηρέτησα και εγώ).

Για να συνεχιστεί αυτή η παράδοση και στον εικοστό πρώτο αιώνα οι νομικές σχολές της Αμερικής πρέπει να εκπαιδεύουν τους φοιτητές τους στη χρήση (και κατάχρηση) της στατιστικής, των οικονομικών και των άλλων κοινωνικών επιστημών. Διαφορετικά θα αντιμετωπίσουν μια αυξανόμενη ανεπάρκεια στη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής»,
Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών»,
Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων»,
Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύονται αμφιβολίες και αμφισβητήσεις»,
Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται»,
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη»,
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

χάραξη και εφαρμογή των δημόσιων πολιτικών. Η πρόκληση είναι να επιτευχθεί η ενσωμάτωση των τεχνοκρατικών αυτών δεξιοτήτων σε μια ιστορικά και φιλοσοφικά θεμελιωμένη προσέγγιση της νομικής μας παράδοσης. Σε αντίθετη περίπτωση το επάγγελμα θα περιθωριοποιηθεί στην εποχή της τεχνοκρατίας.

Μια τέτοια εκπαίδευση απαιτεί πλήρεις τριετείς σπουδές. Είναι ίσως απλό να παρακάμψει κανείς αυτό το επιχείρημα υποστηρίζοντας ότι οι περισσότεροι δικηγόροι δεν θα χρειαστούν τέτοια εκπαίδευση, καθώς θα ασχοληθούν με λιγότερο απαιτητικές επαγγελματικές δραστηριότητες. Όμως πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι αυτές οι δεξιότητες θα γίνονται όλο και πιο απαραίτητες για την ηγεσία των πολιτειακών οργάνων και των οργάνων της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ακόμη πιο σημαντικό είναι ότι δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ποιοι φοιτητές νομικής θα αναλάβουν ηγετικές θέσεις στην επόμενη γενιά. Πολλοί απόφοιτοι των πρωτοκλασάτων νομικών σχολών δεν θα εξελιχθούν, ενώ πολλοί από τους απόφοιτους των δευτεροκλασάτων και τριτοκλασάτων πανεπιστημίων θα βρεθούν σε ηγετικές θέσεις. Η υιοθέτηση ενός διετούς προγράμματος σπουδών καθιστά σίγουρο ότι το νομικό επάγγελμα θα έχει λοβοτομηθεί μέχρι το 2050. Οι νομικές σχολές σταδιακά αρχίζουν να προχωρούν στο σχεδιασμό ενός τριετούς προγράμματος σπουδών που να ανταποκρίνεται στον εικοστό πρώτο αιώνα. Η πραγματική όμως πρόκληση είναι να επιτύχουν μια σοβαρή αναμόρφωση του προγράμματος σπουδών και όχι να την καταστήσουν ανέφικτη με την κατάργηση του τρίτου έτους.

(επιλογή-μετάφραση: Αλκμήνη Φωτιάδου)

<http://balkin.blogspot.gr/11/09/2013>

Ήρθε η ώρα των δικαστών

Νίκος Κ. Αλιβιζάτος, καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών

Η αποτρόπαια δολοφονία της Αμφιάλης μας θέτει όλους προ των ευθυνών μας. Η Χρυσή Αυγή δεν είναι απλώς το αυγό του φιδιού, που περιμένει την κατάλληλη στιγμή να εκκολαφθεί για να οδηγήσει τη χώρα στον ζόφο. Είναι η ίδια ο ζόφος, που από τώρα ωθεί τους οπαδούς του σε δολοφονίες και σε πράξεις

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής»,
Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών»,
Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων»,
Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύοντας αμφιβολίες και αμφισβητήσεις»,
Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται»,
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη»,
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

ωμής και απροκάλυπτης βίας.

Γιατί η βία είναι συνυφασμένη με την ύπαρξή της. Χωρίς αυτήν και τα απαίσια σύμβολά της, η Χρυσή Αυγή δεν θα υπήρχε· θα γινόταν ΛΑΟΣ ή ΑΝΕΛ, κόμματα που όχι μόνο η ηγεσία της, αλλά και οι οπαδοί της, απορρίπτουν ως «κυριλέ» και εκφυλισμένα. Η αξεδιάλυτη αυτή πρόσμειξή της με τον ναζισμό και την απροσημάτιστη βαρβαρότητα είναι το στοιχείο που της προσδίδει τη μοναδική ιδιαιτερότητά της ως εγκληματικής συμμορίας, όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για την Ευρώπη. Κάτι που θα περίμενε κανείς οι σημερινοί πρωθυπουργικοί σύμβουλοι να το είχαν αντιληφθεί χωρίς υπόμνηση. Τέτοια μορφώματα δεν γεννήθηκαν ούτε τόλμησαν να εμφανιστούν πουθενά αλλού μετά το 1945. Και είναι ντροπή για όλους μας που, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, αφήσαμε τα πράγματα να φθάσουν εκεί που έφθασαν.

Η ώρα, ωστόσο, είναι για δράση και όχι για απόδοση ευθυνών. Αν όσοι ειλικρινώς πιστεύουμε στη δημοκρατία, στην ελευθερία και στα ατομικά δικαιώματα παραμείνουμε αδρανείς, ρίχνοντας τις ευθύνες ο ένας στον άλλον, σε λίγο θα χτυπάμε όλοι μαζί το κεφάλι μας. Θα γίνουμε σαν τους Ιταλούς δημοκράτες μετά το 1925 και τους Γερμανούς μετά το 1933. Με άλλα λόγια, για να μη θρηνήσουμε άλλα θύματα και για να αποτρέψουμε την πορεία προς τον όλεθρο, χρειάζεται να αναληφθούν αμέσως δραστικές πρωτοβουλίες.

Έχω κουραστεί εδώ και μήνες να υποστηρίζω ότι, για να αντιμετωπιστεί η Χρυσή Αυγή, δεν χρειάζεται να τεθεί εκτός νόμου, ούτε να ψηφιστούν νέοι νόμοι· αρκεί να εφαρμοστούν οι ισχύοντες. Δεν θα έβλαπτε ασφαλώς να αυξάνονταν οι ποινές του αντιρατσιστικού ν. 927/1979 ή της αντιποίησης Αρχής του άρθρου 175 Π.Κ. Ωστόσο, όπως δέχονται πλέον και οι πιο έγκριτοι εκπρόσωποι της επιστήμης του ποινικού δικαίου, τίποτα δεν εμποδίζει τον χαρακτηρισμό της Χρυσής Αυγής ως εγκληματικής οργάνωσης του άρθρου 187 Π.Κ. ήδη από σήμερα. Κάτι που θα σήμαινε ότι, εκτός από τους μαχαιροβγάλτες της, που θα διώκονταν ως φυσικοί αυτουργοί, ως ηθικοί θα μπορούσαν να διωχθούν και οι ηγήτορές της.

Υπενθυμίζεται πως οι πράξεις του εγκλήματος αυτού (όπως άλλωστε και οι ρατσιστικές εκδηλώσεις) μπορούν να διωχθούν αυτεπαγγέλτως, και ότι ο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής»,
Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών»,
Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων»,
Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύοντας αμφιβολίες και αμφισβητήσεις»,
Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται»,
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη»,
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

ισχύων νόμος προβλέπει από παλιά ότι «όποιος διευθύνει» τέτοια οργάνωση, τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. Με άλλα λόγια, για να σταλεί και πάλι στη φυλακή, ο κ. Ν. Μιχαλολιάκος δεν χρειάζεται να αποδειχθεί ότι έδωσε ο ίδιος εντολή να δολοφονηθεί ο Παύλος Φύσσας. Αρκεί ότι είναι αρχηγός της Χρυσής Αυγής. Αν αρθεί η ασυλία του, η βουλευτική ιδιότητα δεν εμποδίζει την άμεση δίωξή του, και η στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων (που θα έπρεπε φυσιολογικά να του επιβληθεί) θα τον απέκλειε όχι μόνο από τη σημερινή, αλλά και από τις επόμενες Βουλές.

Για να συμβούν όλα αυτά, δεν χρειάζεται να ψηφιστεί κανένας νέος νόμος. Αρκεί να κινηθεί ένας εισαγγελέας και οι εφέτες που θα κληθούν να δικάσουν την υπόθεση να δείξουν, επιτέλους, το σθένος που έλειψε από τους συναδέλφους τους, που απήλλαξαν προ ετών τον Κ. Πλεύρη για το ρατσιστικό βιβλίο του. Οι τελευταίοι είχαν δεχθεί τότε ότι με το παραληρηματικό πόνημά του ο ιδρυτής της «4ης Αυγούστου» στρεφόταν τάχα μόνο κατά του σιωνισμού και όχι κατά των Εβραίων. Αρκεί ακόμη κάποιοι δικαστές να ξεπεράσουν τη νοοτροπία του «απελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο» και να δικάσουν τις υποθέσεις που θα φθάσουν ενώπιόν τους, χωρίς ατέρμονες αναβολές, με βίαιες εν ανάγκη προσαγωγές απρόθυμων ή και φοβισμένων μαρτύρων. Δείχνοντας στους κατηγορούμενους ότι η τήρηση των δικονομικών κανόνων δεν είναι το ισοδύναμο της αρνησιδικίας, αλλά ένδειξη πολιτισμού.

Στο σημείο λοιπόν που έχουν φθάσει τα πράγματα, κάποιοι δικαστές πρέπει να τολμήσουν. Και με τη στάση τους να δείξουν στους πολιτικούς μας ότι δεν είναι ώρα για μιζέριες, πολιτικαντισμούς και μεμψιμοιρίες, αλλά για τολμηρές πρωτοβουλίες. Το καρκίνωμα της Χρυσής Αυγής πρέπει να εκλείψει. Ίσως η παραδειγματική τιμωρία των ενόχων να μην αρκεί γι' αυτό. Είναι εν τούτοις αναγκαία.

Υποβάλλοντας τις 32 εκκρεμείς δικογραφίες στην εισαγγελία του Αρείου Πάγου, ο κ. Νίκος Δένδιας έκανε το πρώτο βήμα. Τώρα ήρθε η ώρα των δικαστών. Παλαιότερα τον δρόμο τον έδειξαν ο Γεώργιος Τερτσέτης και ο Αναστάσιος Πολυζώιδης. Πιο πρόσφατα, ο Παύλος Δελαπόρτας, ο Χρήστος Σαρτζετάκης, ο Γιάννης Ντεγιάννης και ο Στέφανος Ματθίας. Είναι καιρός οι μεγάλοι αυτοί δικαστές να

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής»,
Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών»,
Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων»,
Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύονται αμφιβολίες και αμφισβητήσεις»,
Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται»,
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη»,
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

βρουν επάξιους επιγόνους.

πηγή: Εφημερίδα «Καθημερινή της Κυριακής», 22/09/2013

Οι δύο όψεις των συλλήψεων

Κώστας Χρυσόγονος, Καθηγητής Νομικής Σχολής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Αθηνών

Το Σάββατο 28.09.2013 είναι μια σημαντική ημερομηνία, αφού για πρώτη φορά στην ελληνική πολιτική ιστορία συνελήφθησαν αρχηγός πολιτικού κόμματος και εν ενεργεία βουλευτής, καθώς και άλλοι βουλευτές του ίδιου κόμματος ενώ λειτουργεί το Κοινοβούλιο. Οι συλλήψεις αυτές μπορούν να παρομοιασθούν με ένα νόμισμα που έχει δύο όψεις. Η μια όψη του νομίσματος είναι ότι επιτέλους η ελληνική ποινική Δικαιοσύνη προχωρεί αποφασιστικά στην απόδοση ευθυνών για την εγκληματική δράση των νεοναζιστών της Χρυσής Αυγής.

Η άλλη όψη είναι, όμως, ότι προκειμένου να συμβεί αυτό χρειάστηκε προηγουμένως να επιδειχθεί πολιτική βούληση από την κυβέρνηση με την αποστολή φακέλου από τον υπουργό Δημόσιας Τάξης προς την εισαγγελέα του Αρείου Πάγου που επιλέχθηκε πρόσφατα από την ίδια αυτή κυβέρνηση. Μόνο μετά την παραλαβή του φακέλου οι εισαγγελικές και δικαστικές αρχές, οι οποίες επί σειρά ετών αντιμετώπιζαν με χαρακτηριστική διστακτικότητα τη γνωστή στο πανελλήνιο εγκληματική δράση των νεοναζιστών, αποφάσισαν να κινηθούν αστραπιαία, δημιουργώντας αμφιβολίες για το πόσο πραγματική είναι η δικαστική ανεξαρτησία στη χώρα μας.

Αμφισβητήσεις μπορούν όμως να εγερθούν και για τη μεθοδολογία που επιλέχθηκε, δηλαδή για την άσκηση διώξεων και τη διενέργεια συλλήψεων χωρίς να έχει προηγηθεί η παροχή της κατά το άρθρο 62 του Συντάγματος άδειας της Βουλής. Το άρθρο 62 του Συντάγματος εξαιρεί βέβαια τα αυτόφωρα κακουργήματα, αλλά η υπαγωγή σε αυτά της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης κατά το άρθρο 187 του ποινικού κώδικα, με το σκεπτικό ότι η εγκληματική οργάνωση είναι διαρκές και άρα διαρκώς αυτόφωρο αδίκημα, συνιστά διαστολή στο άπειρο της έννοιας του αυτοφώρου.

Είναι εξάλλου απορίας άξιο γιατί επιλέχθηκε αυτή η

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής», Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων», Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύοντας αμφιβολίες και αμφισβητήσεις», Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται», Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη», Χαράλαμπος Ανθόπουλος

ακραία ερμηνεία των κρίσιμων διατάξεων, ενώ είναι πολιτικά δεδομένο ότι η Βουλή θα παρείχε την άδεια με ευρύτατη πλειοψηφία εφόσον της το ζητούσαν οι εισαγγελικές αρχές. Με όλα αυτά δημιουργείται επικίνδυνο προηγούμενο de facto κατάργησης του ακαταδίωκτου του βουλευτή, που μπορεί να έχει άδηλες συνέπειες στο μέλλον, εν όψει μάλιστα και των γνωστών θεωριών περί των «δύο άκρων».

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ», 30/09/2013

Διαλύοντας αμφιβολίες και αμφισβητήσεις

Γιάννης Ζ. Δρόσος, Καθηγητής Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Διαγενομένου του Σαββάτου, οι συλλήψεις δεκάδων προσώπων με βαριές κακουργηματικές κατηγορίες, μεταξύ αυτών και πέντε προσώπων που τυχαίνει να είναι βουλευτές, εξέπληξαν όλους και πάγωσαν πολλούς.

Η νομιμότητα των συλλήψεων αμφισβητήθηκε η εξ υπαρχής από την Χρυσή Αυγή, που τις θεωρεί πολιτική δίωξη, δηλαδή δίωξη φρονήματος και όχι πράξεων.

Ακούγονται όμως και άλλες αμφισβητήσεις, και μάλιστα από πρόσωπα που –ίσως για να δώσουν κύρος στα λεγόμενά τους– προβάλλουν τα αντιναζιστικά τους φρονήματα. Για σχολιασμό των αμφισβητήσεων από άποψη ποινικού δικαίου άλλοι είναι αρμοδιότεροι. Μπορώ όμως και εγώ να αναρωτηθώ πως γίνεται, ελάχιστες ώρες μετά την αναγγελία των συλλήψεων και χωρίς –ούτε μέχρι σήμερα– να είναι γνωστή η δικογραφία, να εκτοξεύονται με μεγάλη βεβαιότητα αμφισβητήσεις νομιμότητας, έτσι γενικώς. Ελπίζω να πρόκειται μόνον για ανθρώπινες αδυναμίες.

Προβλήθηκε όμως, από φίλο συνάδελφο σε συνέντευξή του στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων και η συνταγματικής τάξης αντίρρηση ότι οι ενέργειες των εισαγγελικών αρχών, δήθεν, “βρίσκονται οριακά εντός της συνταγματικής νομιμότητας” ότι “η παράκαμψη της απαιτούμενης κατά το άρθρο 62 του Συντάγματος άδειας της Βουλής για δίωξη και πολύ περισσότερο για σύλληψη βουλευτή μέσω της υπαγωγής της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης κατά το άρθρο 187 του ποινικού κώδικα στην έννοια του διαρκούς εγκλήματος και άρα της θεώρησής του

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής»,
Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών»,
Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων»,
Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύοντας αμφιβολίες και αμφισβητήσεις»,
Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται»,
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη»,
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

ως αυτόφωρου κακούργηματος για το οποίο κατ' εξαίρεση δεν απαιτείται άδεια συνιστά μια εξαιρετικά επιθετική σε βάρος των κατηγορουμένων ερμηνεία του πλέγματος αυτού των διατάξεων", ότι "θα ήταν πολιτικά και συνταγματικά πιο ορθόδοξο να ζητηθεί η άδεια της Βουλής πολύ περισσότερο μάλιστα δεδομένου ότι είναι πολιτικά βέβαιο ότι η άδεια αυτή θα δινόταν με ευρύτατη πλειοψηφία." Προβλήθηκε επίσης η ότι "η ταχύτητα και ο 'ρίζοσπαστικός' τρόπος με τον οποίο ενήργησε η εισαγγελία του Αρείου Πάγου με επικεφαλής την πρόσφατα εκλεγμένη από την κυβέρνηση εισαγγελέα του Ανωτάτου Δικαστηρίου, θέτει ζητήματα ως προς την πραγματική ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης (...)."

Πυρήνας της παραπάνω σκέψης είναι ότι οι καταδολιεύθηκε, δήθεν, το Σύνταγμα. Ότι η καταδολίευση έγινε με την παράκαμψη της άδειας που απαιτείται να χορηγήσει η βουλή προκειμένου να διωχθεί ή συλληφθεί βουλευτής. Ότι η παράκαμψη έγινε με την υπαγωγή του εγκλήματος του άρθρου 187 ΠΚ –σύσταση εγκληματικής οργάνωσης– στην κατηγορία των διαρκών εγκλημάτων, έτσι ώστε η σύλληψη των βουλευτών να είναι αυτόφωρο κακούργημα.

Ο συλλογισμός αυτός υπολαμβάνει αξιωματικά ότι η εισαγγελική ενέργεια είναι μια παράκαμψη της νομιμότητας και σε αυτήν την εξ ίδιας αυθεντίας *petitio principii* επιχειρεί, αδέξια, να χωρέσει τα πραγματικά και νομικά δεδομένα. Ο συλλογισμός είναι λάθος: το έγκλημα του 187 ΠΚ δεν χαρακτηρίστηκε τώρα για πρώτη φορά διαρκές, η συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση είναι κακούργηματική πράξη –προσοχή: οι εισαγγελείς δεν κατηγορούν το κόμμα "Χρυσή Αυγή" ως εγκληματική οργάνωση, αλλά μόνο 38 φυσικά πρόσωπα, μέσα στα οποία τυχαίνει να ανήκει το σύνολο της πολιτικής του. Η σύλληψη ενός προσώπου σε στιγμή που αυτό μετέχει σε μία τέτοια οργάνωση πληροί τις προϋποθέσεις του αυτόφωρου.

Το άρθρο 62 του Συντάγματος ρητά ορίζει ότι δεν απαιτείται άδεια της βουλής ούτε για δίωξη ούτε για σύλληψη ούτε για φυλάκιση για αυτόφωρα κακούργηματα. Και πέραν αυτών: Τι θα πει "επιθετική" ερμηνεία; Ότι δεν κάνει χατήρια; Τι σημαίνει ότι κάτι βρίσκεται "οριακά εντός της συνταγματικότητας"; Ότι είναι με το ένα πόδι μέσα και με τ' άλλο έξω και ανάλογα και βλέπουμε; Τι θα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής»,
Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών»,
Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων»,
Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύοντας αμφιβολίες και αμφισβητήσεις»,
Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται»,
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη»,
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

πει συνταγματικά "περισσότερο ορθόδοξο"; Περισσότερα όμως είναι τα πολιτικά ερωτηματικά που δημιουργεί. Είναι πράγματι δείγμα υψηλού πολιτικού κριτηρίου και ισχυρής επαφής με την πραγματικότητα η σκέψη να είχαν τεθεί ενώπιον της βουλής πριν από τις συλλήψεις τους οι συγκεκριμένες δικογραφίες που αφορούν τους βουλευτές της Χρυσής Αυγής, δεδομένου μάλιστα "ότι είναι πολιτικά βέβαιο ότι η άδεια αυτή θα δινόταν με ευρύτατη πλειοψηφία." Αν δεν ήταν δεδομένη αυτή η βεβαιότητα, θα ήταν ολιγότερο οριακής αντισυνταγματικότητας το να μην τεθούν υπόψη της βουλής;

Ακόμη μεγαλύτερο ερωτηματικό δημιουργεί το παράπονο του αγαπητού φίλου κατά της ταχύτητας και της αποφασιστικότητας των εισαγγελικών αρχών. Η βραδύτης θα επιβεβαίωνε την ανεξαρτησία; Μήπως η πλήρης απραξία των εισαγγελέων θα την επιβεβαίωνε πλήρως ανεξαρτησία τους; Με την παραπάνω άποψη θεμελιώνεται, υποδαυλίζεται, ενισχύεται και προβάλλεται, πονηρά και υποδόρια, αλλά με αναμφισβήτητη σαφήνεια η γνώμη ότι η σύλληψη των βουλευτών της Χρυσής Αυγής είναι, στην μύχια ουσία της μία πολιτική δίωξη που, χειραγωγώντας την δικαιοσύνη, την μασκάρεψαν σε δήθεν νομική διαδικασία αναζήτησης ποινικής ευθύνης. Η άποψη αυτή όμως δεν στοιχειοθετείται σε κανένα σημείο, ούτε νομικά ούτε πραγματικά.

Η πολιτική βαρύτητα της άποψης αυτής δεν μπορεί να εκτιμηθεί χωρίς να ληφθεί υπόψη ότι ο αγαπητός φίλος που την προέβαλε είναι διαπρεπές μέλος της πρόσφατα εκλεγμένης Κεντρικής Επιτροπής του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ο ίδιος δεν αποδίδει στο κόμμα του τις απόψεις αυτές, ούτε προκύπτει ότι αυτό τις υιοθετεί. Και οι ίδιες όμως και η προέλευσή τους αποτελούν γεγονός που δεν μπορεί να μην επισημανθεί.

Πολλοί, εύκολα, θεώρησαν ότι η δημοκρατία είναι ένα πολίτευμα ανίκανο να είναι ισχυρό, ότι μόνο μία κινούμενη ισορροπία ιδιοτελών και κολπαδόρων μπορεί να είναι, και για τον λόγο αυτόν μια πράξη ισχύος της δημοκρατίας ή παράνομη θα είναι η κάποια ανίερη σκοπιμότητα θα εξυπηρετεί. Κάνουν λάθος. Η δημοκρατία και ισχυρή μπορεί να είναι και να αντιμετωπίζει τους εχθρούς της με τα δικά της μέσα, και όχι με τα δικά τους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής»,
Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών»,
Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων»,
Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύοντας αμφιβολίες και αμφισβητήσεις»,
Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται»,
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη»,
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία

Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου, Κοσμήτορας Σχολής Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Επιστ. Δ/ντης Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

Ο μύθος ότι η χρεοκοπία της Ελλάδας είναι αποτέλεσμα των «ιδιαιτεροτήτων» της φαίνεται ότι έχει καταρρεύσει. Ασφαλώς για μια σειρά από ιστορικούς, κοινωνικούς, οικονομικούς και πολιτικούς λόγους η Ελλάδα αναδείχθηκε στον πιο αδύναμο κρίκο της Ευρωζώνης. Το φάσμα της χρεοκοπίας δεν έπληξε όμως μόνο την Ελλάδα, αλλά με σφοδρότητα και χώρες που ανήκουν στον πυρήνα των ευρωπαϊκών κέντρων αποφάσεων, όπως η Ιταλία, η Ισπανία, ακόμη και η Γαλλία. Άρα η λύση στο ελληνικό πρόβλημα δεν μπορεί να προέλθει από πολιτικές δημοσιονομικής ασφυξίας και εσωτερικής υποτίμησης, αλλά μόνο μέσα από μια συνολική ευρωπαϊκή στρατηγική.

Ο δεύτερος, εξίσου επικίνδυνος μύθος που καλλιεργήθηκε αφορά την αποτυχία των συνταγματικών θεσμών στην Ελλάδα. Ωστόσο, η παράκαμψη του Κοινοβουλίου από την κυβέρνηση κατά τη νομοθετική λειτουργία, η συστηματική υποβάθμιση της προστασίας των ατομικών και ιδίως των κοινωνικών δικαιωμάτων, η υποτονική νομολογία των δικαστηρίων στο πλαίσιο του ελέγχου συνταγματικότητας των νόμων, η ενίσχυση των πολιτικών άκρων και η στροφή προς κυβερνήσεις συνεργασίας με έντονο τεχνοκρατικό μανδύα, που απλώς εφαρμόζουν συνταγές υπαγορευμένες από τους εκπροσώπους των δανειστών, όλη αυτή η συμπτωματολογία δεν συνιστά αποκλειστικά ελληνικό φαινόμενο, αλλά εκδηλώνεται σε πολλά ευρωπαϊκά κράτη.

Έτσι, σε μια πρόσφατα δημοσιευμένη έρευνα (Xenophon Contiades, *Constitutions in the Global Financial Crisis*, Ashgate Publishers, 2013) πραγματοποιήθηκε συγκριτική προσέγγιση των επιπτώσεων της οικονομικής κρίσης σε 10 χώρες, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η λειτουργία της δημοκρατίας και οι συνταγματικές εγγυήσεις δεν αλλοιώθηκαν μόνο στη χώρα μας, ως συνέπεια κάποιας «ελληνικής ιδιαιτερότητας», αλλά στα περισσότερα κράτη τα πλήγματα υπήρξαν καταλυτικά. Όσο οξύτερη ήταν η κοινωνική και οικονομική διάσταση της κρίσης, τόσο ευρύτερες

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής»,
Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών»,
Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων»,
Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύοντας αμφιβολίες και αμφισβητήσεις»,
Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται»,
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη»,
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

υπήρξαν οι συνέπειες για το δημοκρατικό και κοινωνικό κράτος δικαίου.

Όλα αυτά δεν σημαίνουν ότι για τις παθογένειες στην οργάνωση του κράτους και την αλυσιτελή προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ελλάδα ευθύνεται μόνον η κρίση. Αποδεικνύουν, ωστόσο, ότι οι ατελέσφορες πολιτικές διαχείρισης της κρίσης οδηγούν σε αποσύνθεση της δημοκρατίας και, επίσης, ότι αυτό δεν αποτελεί ελληνική ιδιοτυπία.

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ», 03/09/2013

Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται

Πέτρος Ι. Παραράς, Επίτιμος Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου Επικρατείας, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου

Τα λεγόμενα “δικαιώματα τρίτης γενεάς” ή “δικαιώματα αλληλεγγύης” αναπτύχθηκαν από την δεκαετία του ’70 στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών, κυρίως δε του ΟΗΕ και της UNESCO. Μεταξύ αυτών καταλέγονται το “δικαίωμα στην ανάπτυξη”, το “δικαίωμα σε ένα υγιές περιβάλλον”, αλλά και το “δικαίωμα στο [πόσιμο] νερό” (Right to Water), για το οποίο γίνεται δεκτό ότι αποτελεί “κοινό αγαθό της ανθρωπότητας” (βλ. Παραράς – Corpus I/2010, σελ. 408).

Ως προς τις δεσμεύσεις που απορρέουν από τα δικαιώματα αυτά για το κράτος, ήδη το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έχει δεχθεί ότι προστατεύεται από την ΕΣΔΑ το ως άνω “δικαίωμα σε ένα υγιές περιβάλλον” (απόφ. Lopez Ostra κατά Ισπανίας του 1994, Ταşkin κατά Τουρκίας του 2004), διότι το ανθυγιεινό περιβάλλον – πχ. μόλυνση αέρα και εδάφους από παρακείμενη εγκατάσταση βυρσοδεψείου – βλάπτει άμεσα τον άνθρωπο, αφού του στερεί την απόλαυση στοιχειωδών ανέσεων που δικαιούται να έχει μέσα στο σπίτι του, προσβάλλοντας έτσι την ιδιωτική και οικογενειακή του ζωή. Ο καθένας λοιπόν έχει δικαίωμα σε ένα ανεκτό επίπεδο διαβίωσης, γι’αυτό και το Δικαστήριο του Στρασβούργου δέχεται ότι και στην περίπτωση αυτή υπάρχει “θετική υποχρέωση” του κράτους να λάβει τα κατάλληλα προστατευτικά για τον άνθρωπο μέτρα.

Για την ταυτότητα του λόγου, στις υποχρεώσεις αυτές

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής»,
Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών»,
Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων»,
Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύοντας αμφιβολίες και αμφισβητήσεις»,
Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται»,
Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη»,
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

του κράτους προφανώς εμπίπτει και η εξασφάλιση νερού σε κάθε οικογενειακή εστία για λόγους άμεσης ανάγκης επιβίωσης. Γίνεται δεκτό ότι το “δικαίωμα στο νερό” είναι προϋπόθεση για την απόλαυση των άλλων δικαιωμάτων του ανθρώπου και απορρέει από την αξιοπρέπεια του ατόμου (πρβλ. και άρθρα 11 και 12 του Διεθνούς Συμφώνου για τα οικονομικά κλπ. δικαιώματα του 1966). Το νερό είναι πηγή ζωής για κάθε άνθρωπο.

Για τον σκοπό λοιπόν αυτό, ο οποίος αφορά άμεσα το δημόσιο συμφέρον που το κράτος οφείλει να θεραπεύει, ορίσθηκε, στο άρθρο 106 παράγρ. 3 του Συντ. και κατά παρέκκλιση από το θεμελιώδες δικαίωμα της οικονομικής ελευθερίας του άρθρ. 5 παράγρ. 1 του Συντ., ότι ιδιωτικές επιχειρήσεις, που έχουν «ως κύριο σκοπό την παροχή υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο», δύνανται να εξαγοραστούν (κρατικοποίηση) από το κράτος ή άλλο δημόσιο φορέα, προφανώς για να εξασφαλισθεί έτσι η αδιατάρακτη και πρέπουσα παροχή τέτοιων υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο. Είναι αυτονόητο ότι εδώ εμπίπτουν και οι υπηρεσίες ύδρευσης.

Όμως, από την διάταξη αυτή προκύπτει, εξ αντιδιαστολής, ότι, εφόσον το κράτος ανέκαθεν προσφέρει τέτοιες υπηρεσίες ή εξαγόρασε ιδιωτική επιχείρηση που τις προσέφερε κατά το παρελθόν, δεν είναι δυνατόν η κρατική αυτή επιχείρηση να ιδιωτικοποιηθεί τώρα κατά οποιοδήποτε τρόπο, εφόσον οι προσφερόμενες υπηρεσίες εξακολουθούν να είναι απόλυτα αναγκαίες για την επιβίωση του κοινωνικού συνόλου. Συνεπώς, κατά την ορθότερη γνώμη, η ΕΥΔΑΠ και η ΕΥΑΘ δεν είναι δυνατόν να ιδιωτικοποιηθούν, διότι τούτο αντιβαίνει στον σκοπό που υπηρετεί το άρθρ. 106 παράγρ. 3 του Συντάγματος. Η απόλαυση ενός σπουδαίου δικαιώματος του ανθρώπου δεν μπορεί να εξαρτάται από ιδιωτική επιχείρηση.

Να προστεθεί ότι το Διοικ. Εφετείο Πειραιά, με πρόσφατη απόφ. 1961/2013, ρητώς δέχεται ότι η ΕΥΔΑΠ –που λειτουργεί ως ανώνυμη εταιρεία ανήκουσα εξ ολοκλήρου στο κράτος– «ασκεί επιχείρηση δημόσιας ωφέλειας και παρέχει ζωτικής σημασίας για το κοινωνικό σύνολο υπηρεσίες στον τομέα της ύδρευσης και αποχέτευσης» και, άρα, απαλλάσσεται από τα δημοτικά τέλη.

Από άλλης απόψεως, δικαίως διερωτάται ο Νίκος Ξυδάκης (Εκτός ευρωπαϊκής τροχιάς, Καθημερινή,

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής», Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων», Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύοντας αμφιβολίες και αμφισβητήσεις», Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται», Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη», Χαράλαμπος Ανθόπουλος

13.7.2013) ότι, αφού ο επίτροπος M. Barnier ρητώς έχει δηλώσει ότι «η ιδιωτικοποίηση του πόσιμου νερού δεν ήταν ποτέ στις προθέσεις της ΕΕ», γιατί η τρόικα επέβαλε μέσα στο Μνημόνιο –και εμείς το δεχθήκαμε– και την ιδιωτικοποίηση των παραπάνω εταιρειών, όταν μάλιστα αυτές είναι και κερδοφόρες; Στην ανάγκη, θα δεχόμουν την ιδιωτικοποίηση μόνον υπό τον όρο ότι το κράτος θα εξακολουθήσει να έχει το πλειοψηφικό πακέτο μετοχών.

Άλλο, βέβαια, είναι το ζήτημα της ανάληψης εργασιών για την κατασκευή ή συντήρηση των σχετικών δικτύων.

πηγή: Εφημερίδα «Καθημερινή», 27/09/2013

Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη

Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Ύστερα από την περσινή απόφασή του για τον «Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας» (ESM), το γερμανικό συνταγματικό Δικαστήριο καλείται να αποφασίσει για ένα άλλο κρίσιμο ζήτημα, το οποίο ενδιαφέρει άμεσα τις χώρες της Ευρωζώνης που δέχονται ή θα δεχθούν βοήθεια στο πλαίσιο του ESM. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο της Καρλσρούης θα κρίνει με τη νέα αυτή απόφαση, η οποία θα εκδοθεί μάλλον μετά τις γερμανικές βουλευτικές εκλογές της 22ας Σεπτεμβρίου, αν είναι σύμφωνη προς το γερμανικό Σύνταγμα η δυνατότητα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για απεριόριστη αγορά βραχυχρόνιων κρατικών ομολόγων των χωρών που υπάγονται στον ESM στη δευτερογενή αγορά, μια δυνατότητα η οποία επισήμως δεν έχει ακόμα ενεργοποιηθεί, ήταν όμως αρκετή απλώς και η ανακοίνωσή της από τον Μάριο Ντράγκι πέρυσι το καλοκαίρι για να κατευνάσει τις αγορές.

Η απόφαση για τον ESM ήταν «ναι-μεν-αλλά»: το Δικαστήριο ήταν «φιλοευρωπαϊκό» ως προς την κατ' αρχήν συνταγματικότητα του ESM, αλλά με την «ευρωσκεπτικιστική» επιφύλαξη ότι η οικονομική συμμετοχή της Γερμανίας δεν θα υπερβεί σε καμία περίπτωση τα 190 δισ. ευρώ.

Στην απόφασή του για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα το Δικαστήριο έχει τέσσερις επιλογές: να θεωρήσει ότι το ζήτημα αυτό θα πρέπει να κριθεί όχι από το ίδιο, αλλά από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να κρίνει ότι η απόφαση του Ντράγκι για

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η τριετής φοίτηση στη Νομική είναι ανεπαρκής», Bruce Ackerman
- «Ήρθε η ώρα των δικαστών», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Οι δύο όψεις των συλλήψεων», Κώστας Χρυσόγονος
- «Διαλύοντας αμφιβολίες και αμφισβητήσεις», Γιάννης Ζ. Δρόσος
- «Η κρίση πνίγει τη δημοκρατία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το νερό δεν ιδιωτικοποιείται», Πέτρος Ι. Παραράς
- «Ο Ντράγκι στην Καρλσρούη», Χαράλαμπος Ανθόπουλος

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- Διεθνές Συνέδριο με θέμα «Η κρίση, το Σύνταγμα και η αναθεώρησή του», Ινστιτούτο Goethe Αθηνών, 15 και 16 Οκτωβρίου 2013, ώρα 16:00

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

αγορά κρατικών ομολόγων των χρεωμένων χωρών της Ευρωζώνης είναι αντίθετη προς το γερμανικό Σύνταγμα, να θεωρήσει ότι δεν τίθεται κανένα συνταγματικό ζήτημα, ή, τέλος, να εκδώσει μια απόφαση του τύπου «ναι-μεν-αλλά», δηλαδή να θέσει όρους στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Η πιο πιθανή είναι μάλλον η τέταρτη επιλογή, η οποία όμως θα αποδυναμώσει το μήνυμα του Ντράγκι ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα κάνει ό,τι χρειαστεί για να διατηρηθεί το ευρώ.

Μια τέτοια απόφαση του Δικαστηρίου θα εκφράζει άλλωστε αυθεντικά τις αμφιταλαντεύσεις της γερμανικής πολιτικής ηγεσίας και του γερμανικού λαού για την περαιτέρω προώθηση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ», 04/09/2013

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου - Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου, σε συνεργασία με το Ίδρυμα Friedrich Ebert, διοργανώνει Διεθνές Συνέδριο με θέμα «Η κρίση, το Σύνταγμα και η αναθεώρησή του», στο Ινστιτούτο Goethe Αθηνών, στις 15 και 16 Οκτωβρίου 2013, ώρα 16:00.

15 Οκτωβρίου 2013

15:30-16:00 Προσέλευση-Εγγραφές

16:00-16:15 Εισαγωγή στη θεματική του Συνεδρίου: «Πότε και με ποια κριτήρια πρέπει να αναθεωρείται το Σύνταγμα;»

ΞΕΝΟΦΩΝ ΚΟΝΤΙΑΔΗΣ, Καθηγητής Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Πρόεδρος Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

16:15-18:15

Α΄ Συνεδρία- Αντοχή του Συντάγματος και Αναθεωρητική Διαδικασία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- Διεθνές Συνέδριο με θέμα «Η κρίση, το Σύνταγμα και η αναθεώρησή του», Ινστιτούτο Goethe Αθηνών, 15 και 16 Οκτωβρίου 2013, ώρα 16:00

Προεδρεύων

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΩΤΗΡΕΛΗΣ, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

Εισηγητές

WIM VOERMANS, Professor, University of Leiden

“What determines the endurance of national constitutions? Indicators for and patterns of extra-constitutionality”

LOTHAR MICHAEL, Professor, Heinrich Heine University of Düsseldorf

“The replacement of the Greek Constitution as an option”

ΝΙΚΟΣ ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
«Για την ‘αποδραματοποίηση’ της αναθεωρητικής διαδικασίας»

ΚΩΣΤΑΣ ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ, Καθηγητής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

«Η καταστρατήγηση του Συντάγματος ως διαδικασία λανθάνουσας μεταβολής του»

ΑΛΚΜΗΝΗ ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Διδακτώρ Συνταγματικού Δικαίου
«Οι πέντε τύποι συνταγματικής αλλαγής και το ελληνικό αναθεωρητικό αίνιγμα»

18:30-20:30

Β΄ Συνεδρία- Πολιτικό Σύστημα και Θεσμικά Αντίβαρα

Προεδρεύων

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ, Καθηγητής Δημοκρατείου Πανεπιστημίου Θράκης

Εισηγητές

IAN CRAM, Professor, University of Leeds

“The Executive, responsible government and parliamentary accountability - A UK perspective on the oversight of policy-making during economic crises”

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ, Επίκουρος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

«Αναθεώρηση προς μια ισόρροπη αρχιτεκτονική: Από τον πλειοψηφικό στον έλλογο κοινοβουλευτισμό»

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- Διεθνές Συνέδριο με θέμα «Η κρίση, το Σύνταγμα και η αναθεώρησή του», Ινστιτούτο Goethe Αθηνών, 15 και 16 Οκτωβρίου 2013, ώρα 16:00

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
«Προτάσεις Αναθεώρησης: Βουλή, Κυβέρνηση και Πρόεδρος της Δημοκρατίας»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
«Η λαϊκή κυριαρχία και η αποδυνάμωση των θεσμικών αντιβάρων της εξουσίας στην Ελλάδα»

16 Οκτωβρίου 2013

16:00-18:00

Γ' Συνεδρία- Δικαιώματα και Συνταγματική Δικαιοσύνη

Προεδρεύων

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΡΑΝΤΟΣ, Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας

Εισηγητές

JOERG LUTHER, Professor, Università del Piemonte Orientale "A. Avogadro"
"Constitutional courts in times of crisis (mis) management"

SOPHIE BOYRON, Senior Lecturer, University of Birmingham
"Constitutional review in France and the UK: the comparative interest of anti-models"

ΣΠΥΡΟΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
«Συνταγματικό Δικαστήριο και έλεγχος των συνταγματικών οργανωτικών διαφορών»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΟΣΟΣ, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
"Loves' Labours Lost. Fighting memoranda with obiter dicta"

ΧΑΡΗΣ ΤΣΙΛΙΩΤΗΣ, Επίκουρος Καθηγητής Πανεπιστημίου Πελοποννήσου
«Η συνταγματική προσφυγή στο πλαίσιο της ίδρυσης Συνταγματικού Δικαστηρίου στην Ελλάδα»

www.cecl.gr
Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- Διεθνές Συνέδριο με θέμα «Η κρίση, το Σύνταγμα και η αναθεώρησή του», Ινστιτούτο Goethe Αθηνών, 15 και 16 Οκτωβρίου 2013, ώρα 16:00
- Εκδήλωση για την παρουσίαση του βιβλίου του Mark Tushnet «Ο έλεγχος συνταγματικότητας των νόμων. Η συγκριτική άποψη», ΕΣΗΕΑ, 18 Οκτωβρίου 2013, ώρα 13:00

18:30-20:30 **Στρογγυλό Τραπέζι**

Προεδρεύων

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΥΡΙΑΣ, Ομ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Συνταγματολόγων, Επίτιμος Πρόεδρος της IACL

Ομιλητές

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΝΙΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, Δικηγόρος, πρώην Πρόεδρος Συνασπισμού

ΚΩΣΤΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ, Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ., Δικηγόρος

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ, Βουλευτής Δημοκρατικής Αριστεράς, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

- Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου-Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου, σε συνεργασία με τις εκδόσεις ΠΑΠΑΖΗΣΗ, διοργανώνει εκδήλωση για την παρουσίαση του βιβλίου του Mark Tushnet, «Ο έλεγχος συνταγματικότητας των νόμων. Η συγκριτική άποψη», της Σειράς *Σύγχρονοι Στοχαστές για τη Δημοκρατία και το Σύνταγμα*, την Παρασκευή 18 Οκτωβρίου 2013 και ώρα 13:00 στην ΕΣΗΕΑ (Ακαδημίας 20, Αθήνα).

Για το βιβλίο θα μιλήσει ο συγγραφέας
Mark Tushnet (Πανεπιστήμιο Harvard)

και οι Καθηγητές:

Βασίλης Βουτσάκης (Πανεπιστήμιο Αθηνών),
Γιάννης Δρόσος (Πανεπιστήμιο Αθηνών), και
Ξενοφών Κοντιάδης (Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου).

Τη συζήτηση θα συντονίσει ο **Γιάννης Τασόπουλος**, Αν. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών.

www.cecl.gr
Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- Ημερίδα προς τιμήν του Δ. Θ. Τσάτσου «Οι Επιπτώσεις της κρίσης στη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις συνταγματικές τάξεις των κρατών μελών», 30 Οκτωβρίου 2013, Κύπρος - Πανεπιστήμιο Κύπρου, ώρα 09:00

- Το Τμήμα Νομικής Πανεπιστημίου Κύπρου και το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου διοργανώνουν ημερίδα προς τιμήν του Δ. Θ. Τσάτσου με θέμα «Οι Επιπτώσεις της κρίσης στη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις συνταγματικές τάξεις των κρατών μελών», Τετάρτη 30 Οκτωβρίου 2013, Κύπρος - Πανεπιστήμιο Κύπρου, Κτήριο Συμβουλίου-Συγκλήτου «Αναστάσιος Γ. Λεβέντης», Αίθουσα Β108, Πανεπιστημιούπολη, ώρα 09:00

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

09:00 - 09:30 Εγγραφή και Έναρξη

09:30 - 10:00 Χαιρετισμοί

Πρύτανης Πανεπιστημίου Κύπρου, Καθηγητής
Κωνσταντίνος Χριστοφίδης

Προσωρινός Πρόεδρος Τμήματος Νομικής,
Καθηγητής Ανδρέας Καπαρδής

Πρώτη Ενότητα: Εις Μνήμην Δ. Τσάτσου

Προεδρεύουσα: Δέσπω Μιχαηλίδου-Λιβανίου,
Δικαστής Ανωτάτου Δικαστηρίου

10:00-10:20 «Ο Φίλος της Κύπρου Δημήτρης
Τσάτσος»

*Γιαννάκης Α. Ομήρου, Πρόεδρος της Βουλής των
Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας*

10:20-10:40 «Ο Καθηγητής Δημήτρης Τσάτσος»
*Δικαστής Σάββας Παπασάββας, Πρόεδρος Τμήματος,
Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

Διάλλειμα 10:40-11:00

**Δεύτερη Ενότητα: Η Κρίση και οι Επιπτώσεις της
στις Συνταγματικές Τάξεις**

Προεδρεύων: Δικαστής Σάββας Παπασάββας,
Πρόεδρος Τμήματος, Γενικό Δικαστήριο της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

11:00-11:20 «Οι Επιπτώσεις των Μνημονίων στα
Συντάγματα της Νότιας Ευρώπης»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- Ημερίδα προς τιμήν του Δ. Θ. Τσάτσου «Οι Επιπτώσεις της κρίσης στη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις συνταγματικές τάξεις των κρατών μελών», 30 Οκτωβρίου 2013, Κύπρος - Πανεπιστήμιο Κύπρου, ώρα 09:00

Προγράμματα

- «Έκθεση σχετικά με τη βία εις βάρος παιδιών με αναπηρίες»

Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου, Σχολή Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου

11:20-11:40 «Περί Μνημονίων: Η Προσέγγιση του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Κυπριακής Δημοκρατίας και η Συγκριτική Διάσταση»
Κωνσταντίνος Κόμπος, Επίκουρος Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου, Τμήμα Νομικής Πανεπιστημίου Κύπρου

11:40-12:00 «Η Αθέατη Συνταγματική Διάσταση της Νομισματικής Ενοποίησης»
Κώστας Χρυσόγονος, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου, Τμήμα Νομικής Αριστοτελείου Παν/μίου Θεσ/νίκης

12:00-12:20 «Η νέα ευρωπαϊκή τραπεζοκρατία. Σκέψεις επί του κυπριακού παραδείγματος»
Αχιλλέας Αιμιλιανίδης, Αναπληρωτής Καθηγητής, Τμήμα Νομικής Πανεπιστημίου Λευκωσίας

12:20-12:40 «ΕΣΔΑ και οικονομική κρίση: οι υποχρεώσεις των κρατών μελών»
Κώστας Παρασκευάς, Επίκουρος Καθηγητής, Τμήμα Νομικής Πανεπιστημίου Λευκωσίας

12.40-13:30 Ανοικτή Συζήτηση

13:30-14:00 Δεξίωση

Προγράμματα

- Έκθεση σχετικά με τη βία εις βάρος παιδιών με αναπηρίες, που εκπονήθηκε για το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (FRANET) του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (European Union Agency on Fundamental Rights - FRA).

Σκοπός της έκθεσης ήταν η συλλογή και ανάλυση στοιχείων σχετικά με περιστατικά βίας εις βάρος παιδιών με αναπηρίες, συμπεριλαμβανομένων εγκλημάτων μίσους, καθώς και ο τρόπος αντίδρασης στα περιστατικά αυτά. Συγκεκριμένα η έρευνα εξετάζει:

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

→ «Έκθεση σχετικά με τη βία εις βάρος παιδιών με αναπηρίες»

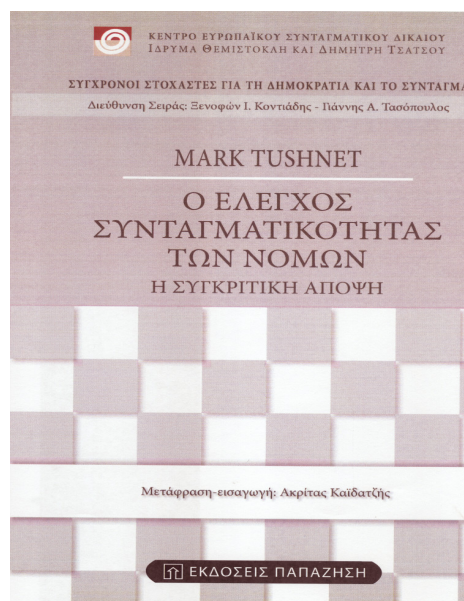
Νέες Εκδόσεις

- Mark Tushnet, «Ο έλεγχος συνταγματικότητας των νόμων. Η συγκριτική άποψη», εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2013, 194 σ.

- τον τρόπο με τον οποίο αναγνωρίζεται στη χώρα η σχετική με την ταυτότητα βίας και επιθετικότητας απέναντι σε παιδιά με αναπηρίες – το νομικό και πολιτικό πλαίσιο, καθώς και η σχετική νομολογία.
- Την ύπαρξη σχετικών στοιχείων για αντίστοιχες περιπτώσεις και πώς καταγράφονται. Επίσης, εάν υπάρχουν στοιχεία, τον τρόπο ανταπόκρισης των δημόσιων αρχών.

Νέες εκδόσεις

- **Mark Tushnet, «Ο έλεγχος συνταγματικότητας των νόμων. Η συγκριτική άποψη»**, Σειρά: Σύγχρονοι Στοχαστές για τη Δημοκρατία και το Σύνταγμα, Μετάφραση-Εισαγωγή: Ακρίτας Καϊδατζής, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2013, 194 σελ.

Από την κριτική ανάλυση του δικαίου ο Tushnet έχει κρατήσει ιδίως τη σημασία του «πλαίσιου» (context) του δικαίου, δηλαδή του ευρύτερου πολιτικού, κοινωνικο-οικονομικού και πολιτισμικού περιβάλλοντος στο οποίο εντάσσεται το δίκαιο. Αυτό όμως που περισσότερο από οτιδήποτε άλλο τον χαρακτηρίζει είναι η προέχουσα σημασία που αποδίδει στο πολιτικό πλαίσιο, δηλαδή στη λειτουργία του πολιτικού και ιδίως του κομματικού συστήματος για την κατανόηση του συνταγματικού δικαίου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Νέες Εκδόσεις

- Mark Tushnet, «Ο έλεγχος συνταγματικότητας των νόμων. Η συγκριτική άποψη», εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2013, 194 σ.
- Περιοδικό *Δικαιώματα του Ανθρώπου*, εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ, τχ. Ν° 57/2013

Ο Tushnet εμφανίζεται με τρία διαφορετικά επιστημονικά πρόσωπα, που καθένα τους αποδίδει μια πτυχή της ευρύτερης θεώρησής του για το δίκαιο και το σύνταγμα. Ενδιαφέρεται καταρχάς για τη συνταγματική ιστορία και την ιστορία του συνταγματικού δικαίου. Ενδιαφέρεται επίσης για το συγκριτικό συνταγματικό δίκαιο. Ενδιαφέρεται, τέλος, για το συνταγματικό δίκαιο που παράγεται στο πεδίο της πολιτικής από το νομοθέτη και την κυβέρνηση, πέραν δηλαδή του ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων και «έξω από τα δικαστήρια». Με τον τρόπο του, ο Tushnet μάς λέει ότι αν θέλουμε να κατανοήσουμε πραγματικά το σύνταγμα πρέπει να το μελετούμε στη διαχρονία του, δηλαδή συγκρίνοντάς το στο χρόνο (ιστορία), στη συγχρονία του, συγκρίνοντάς το με άλλες συνταγματικές τάξεις και επίσης εντάσσοντάς το στην ευρύτερη λειτουργία του πολιτικού συστήματος.

- *Περιοδικό Δικαιώματα του Ανθρώπου*, εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ, τχ. Ν° 57/2013

Έπειτα από πολλά έτη συνεργασίας με τον εκδοτικό οίκο Αντ. Ν. Σάκκουλα, το περιοδικό **Δικαιώματα του Ανθρώπου** θα κυκλοφορεί από το έτος 2013 από τις εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ. Ήδη κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος Ν°57/2013.

Όσοι φίλοι του περιοδικού επιθυμούν να εγγραφούν συνδρομητές για το 2013, στο πλαίσιο της προσπάθειας να συνεχιστεί η έκδοση του περιοδικού, μπορούν να επικοινωνήσουν με τον υπεύθυνο των εκδόσεων ΠΑΤΑΚΗ Πέτρο Λαζαρίδη, τηλ. 210-3650082, 210-5205682, e-mail: plasarid@patakis.gr.

www.cecl.gr
Επικοινωνία: centre@cecl.gr